

„Mudu su Noele šios knygos klausėmės važiuodami automobiliu! Išmintingi pamokymai, autentiška patirtis, [knyga] provokuoja pritaikyti. Ilga kelionė virto vaisingu santuokos seminaru dviem.“

Džonas Paiperis (*John Piper*), Mineapolio (Minesotos valstija) „Betliejaus“ koledžo ir seminarijos rektorius

„Ar moko, ar pamokslauja, ar rašo – Polas Tripas viską grindžia Evangelija. Knygoje „Santuoka“ jis išmintingai ir nuosekliai leidžia Evangelijai kalbėti apie santuokos sunkumus ir grožį. Ši knyga, mano manymu, labai naudinga, todėl mes ją dažnai pasitelkiame bažnyčioje.“

Metas Čendleris (*Matt Chandler*), Dalaso (Teksaso valstija) Vildžo bažnyčios vyriausiasis pastorius ir mokytojas

„Giliai teologinė ir lengvai pritaikoma praktikoje ši knyga – viena geriausių kada nors mano skaitytų knygų apie santuoką. Polas Tripas leidžia skaitytojams tyrinėti santuoką per Biblijos prizmę taip, kad suprastume, su kokia malone Dievas gali išgydyti sužalotas šeimas. Esu pastorius, todėl melsiu, kad mūsų bažnyčios žmonės perskaitytų šią knygą, vos tik ją gausime.“

Krisas Braunsas (*Chris Brauns*), knygos *Unpacking Forgiveness* (liet. *Išpakuoti atleidimą*) autorius, Stilmano slėnio (Ilinojaus valstija) Raudonosios bažnyčios (*The Red Brick Church*) pastorius

„Jau žinau, kad iš Polo Tripo visada gali tikėtis neabejotinai gilių, aiškių, bibliinių, išmintingų, praktiškų, Evangelija paremtų patarimų. Užuoat drumstęš vandenį į save sutelktomis strategijomis, skirtomis neįtikėtinais sparčiais augantiems [žmonių] poreikiams patenkinti, Polas, kaip ir dera patyrusiam sielų gydytojui, tiksliai diagnozuoja problemas ir siūlo vaistą – nuolankų tikėjimą Jėzumi Kristumi. Manęs ši knyga nenuvylė. Nenusivilsite ir jūs.“

Elisė M. Ficpatrik (*Elyse M. Fitzpatrick*), konsultantė, lektorė, knygos *Give Them Grace* (liet. *Suteik jiems malonę*) autorė

„Į šį tikrovišką ir drąsų vadovą apie Dievo atliekamą atpirkimo darbą santuokose, patiriančiose nepasitenkinimo, nesutarimų ir savanau-diškumo pavojus, Polas Tripas sudėjo daugybę metų psichologo konsultacijų, savo paties, kaip sutuoktinio, tobulėjimo patirties, taip pat su laiku tik gilėjančius atradimus apie išlaisvinančią Dievo malonės jėgą. Jame aiškiai girdėti Biblijos žinia apie nužeminančią ir gydančią Kristaus malonės jėgą bei galingą Jo Šventosios Dvasios veikimą mūsų šeimose. Itin atvirai pasakodamas apie savo klaidas ir pastangas tapti vyru, atspindinčiu Kristų, taip pat pateikdamas daugybę pavyzdžių, kaip poros suprato, kad jie yra tik nusidėjėliai, susituokę su kitais nusidėjėliais, Tripas ypač pabrėžia Evangelijos doktrinų kasdienį praktiškumą. Pasak jo, tada, kai santuokoje nebelieka tikrovės neatitinkančių lūkesčių ir stojame akistaton su savo nuodėmėmis, mums teikia vilties ir žada pokyčių trečioji šalis santuokoje – Dievas. Vis dėlto noriu įspėti: Tripo diagnostiniai klausimai yra labai nepatogūs. Net ir tas poras, kurių santuoka iš Dievo malonės yra tvirta, ši knyga paskatins susimąstyti apie iššaknijusį polinkį save karūnuoti!“

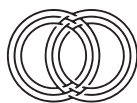
Denisas E. Džonsonas (*Dennis E. Johnson*), Kalifornijos Vestminsterio seminarijos praktinės teologijos profesorius

„Polas Tripas meta iššūkį sutuoktiniams, ragindamas atsiraitoti rankoves ir pasistengti padaryti viską, kas įmanoma, kad jų santykiai teiktų Dievui šlovę. Jis siūlo šešis įžadus, taip pat iš tikro įžvalgūs, praktiškus ir paveikius patarimus, kaip ilgainiui sukurti meile grįstą, nuolat tobulėjančią ir malone persmelktą santuoką.“

Merė A. Kasjan (*Mary A. Kassian*), Pietų baptistų teologijos seminarijos moterų studijų profesorė, knygos *Girls Gone Wise in a World Gone Wild* (liet. *Pasaulis sulaukėja, merginos – protingėja*) autorė

Santuoka

Santuoka

6 kiekvienai
porai privalomi
Evangelija grįsti įžadai

PAUL DAVID TRIPP

R.L.C.

Vilnius, 2024

*Nedaugeliui porų teko malonė
matyti nuostabių pavyzdžių.
Dėkui jums, Tedai ir Mardže, už gyvą pavyzdį,
kaip dievotai gyventi santuokoje.*

Versta iš Paul David Tripp "Marriage: 6 Gospel Commitments Every Couple Needs to Make"

Iš anglų kalbos vertė *Jurga Grunskienė*

Redagavo *Aistė Pangonytė*

Koregavo *Gitana Irmienė, Žaneta Martingale*

Maketavo *Skaistė Ašmenavičiūtė*

Techninis redaktorius *Julius Jonušas*

Viršelio dailininkė *Kristina Dailydė*

Šventasis Raštas cituojamas iš:

Biblija arba Šventasis Raštas. Vilnius: Lietuvos Biblijos draugija, 2000.

Biblija: Senasis Testamentas, Naujasis Testamentas. Vilnius: Ganytojas, 2022.

Marriage: 6 Gospel Commitments Every Couple Needs to Make

Copyright © 2021 by Paul David Tripp

Published by Crossway

a publishing ministry of Good News Publishers

Wheaton, Illinois 60187, U.S.A.

This edition published by arrangement with Crossway.

All rights reserved.

© VšĮ Reformatų literatūros centras, vertimas į lietuvių kalbą, 2024

Visos teisės saugomos. Jokia šios knygos dalis jokia forma ir jokiais dalimis negali būti kopijuojama be raštiško knygos leidėjo sutikimo, išskyrus trumpas citatas apžvalgoms, komentarams ar mokymui.

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

ISBN 978-9955-593-54-6

Turinys

Išvadas 2021 metų leidimui / II

- 1 skyrius O ko tikėjotės? / 15
- 2 skyrius Priežastis toliau gyventi santuokoje / 31
- 3 skyrius Kieno karalystė? / 47
- 4 skyrius Diena iš dienos / 61
- I IŽADAS **Reguliariai išpažinti nuodėmes ir jas atleisti taps mūsų gyvenimo būdu**
- 5 skyrius Nieko nenuslėpti – išpažinti nuodėmes / 79
- 6 skyrius Dovanoti skolas / 95
- II IŽADAS **Kasdien stengsimės tobulėti ir keistis**
- 7 skyrius Ravėti piktžoles / 113
- 8 skyrius Sodinti / 129
- III IŽADAS **Kartu kursime tvirtą pasitikėjimo ryšį**
- 9 skyrius Rizika pasitikėti / 149
- 10 skyrius Žmogus, vertas pasitikėjimo / 169
- IV IŽADAS **Išsipareigosime kurti meilę grįžtus santykius**
- 11 skyrius Viskas, ko jums reikia – tai meilė / 187
- 12 skyrius Pasiruošę, norintys, linkę mylėti / 207

V IŽADAS **Supratingai ir maloningai priimsime vienas
kito skirtumus**

13 skyrius Nuostabi malonė / 229

14 skyrius Iki saulės laidos / 245

VI IŽADAS **Stengsimės apsaugoti savo santuoką**

15 skyrius Plačiai atmerktos akys / 261

16 skyrius Parklupus ant kelių / 279

17 skyrius Garbinimas, darbas ir malonė / 301

Specialūs 2021 metų leidimo priedai

18 skyrius Evangelija, santuoka ir seksas (papildomas skyrius) / 327

19 skyrius Polas Tripas atsako į skaitytojų klausimus
(papildomas skyrius) / 345

Mokymų vadovas / 369

Įvadas 2021 metų leidimui

JIE SUTRIKO IR IŠSIGANDO, nes atsitiko neįsivaizduojamas dalykas – Mokytojas, Mesijas, ketino juos palikti. Tada dar nebuvo jokio nuoseklaus mokymo apie Jo gyvenimą ir mirtį ir jie tikrai nesitikėjo, kad Jis netrukus pergalingai prisikels. Pasiryžę Juo sekti, jie visko atsisakė, girdėjo, kaip užtikrintai Jis moko, matė, kaip galingai valdo kūrinių, stebėjo, kaip Kūrėjo galia gydo ligonius. Kaip reikės gyventi be Jo? Todėl paskutines valandas žemėje Jėzus praleido su mokiniais, tiesiogiai, asmeniškai ir su meile padėdamas pasiruošti savo išėjimui. Svarbiausia tam ruošiantis buvo pažadai, kuriais ateinančiomis dienomis, savaitėmis, mėnesiais ir metais ims tikėti Kristaus mokiniai ir būsimos kartos.

Apie vieną iš Jo pažadų dažnai mąstau. Tiesą sakant, jeigu netikėčiau, kad jis duotas ne tik susirūpinusiems mokiniams Viešpaties mirties išvakarėse, bet ir man, negalėčiau daryti to, ką dabar darau. Atsikėlęs kiekvieną rytą stengiuosi paimti į rankas šlovingiausią, koks tik kada nors buvo atskleistas žmonėms, tiesos šaltinį ir pritaikyti jį kasdienio gyvenimo situacijoms, santykiams, aplinkai. Žinau, kad pats nesu labai išmintingas. Suprantu, kad bet kokia praktiškai pritaikoma išmintis, kurią užrašau, ateina iš Jėzaus Kristaus Evangelijos. Esu giliai įsitikinęs, kad Evangelija yra neišsenkantis atperkančios, gyvenimą keičiančios išminties šaltinis. Nesvarbu, kaip giliai ir kiek ilgai jos besemčiau, niekada neišsėmsiu iki galo.

Tiesiog nuolat turiu toliau mokytis, į savo gyvenimą ir darbą žvelgti su mokinio smalsumu ir nuolankumu. Niekada negalėsiu pradėti didžiuotis, neva jau pakankamai išmokau, pakankamai sužinojau,

jau baigiau studijuoti Evangeliją. Nuolat baimindamasis kažką ne taip suprasti, suvokdamas, kiek dar daug naujų dalykų turiu išmokti, kiekvieną gyvenimo dieną remiuosi šiuo geriausio pasaulyje Mokytojo švelniu ir meilės kupinu pažadu, kurį Jis paliko prieš pat tapdamas paskutinės aukos avinėliu: „Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis, o Guodėjas – Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs, – mokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau“ (Jn 14, 25–26).

Rašydamas visų pirma pasitikiu ne savo moksliniais laipsniais ar dešimtmečius trunkančios tarnystės patirtimi, bet man padedančiu mokytoju – Šventąja Dvasia. Kasdien mokausi Jo mokykloje, į Jį sutelkęs širdį ir protą. Kasdien Jo prašau padėti pamatyti aiškiau ir suprasti giliau. Turiu prisipažinti, kad esu dar neužbaigtas kūrinys ir šiandien matau bei rašau tokius dalykus, kurių prieš dešimtmetį nebūčiau pastebėjęs ar sugebėjęs išreikšti.

Ko gero, stebitės, kaip visa tai susiję su nauju mano knygos apie santuoką leidimu. Esu be galo dėkingas ir laimingas, galėdamas pasakyti, kad naujasis leidimas yra kur kas daugiau nei rinkodaros bandymas pritraukti daugiau skaitytojų, knygos turinį palikus beveik nepakeistą. Ne, iš tiesų pakito supratimas apie ankstesnį knygos variantą, nes turiu Padėjėją, kuris mane nuolat kantriai moko. Dabar man visiškai akivaizdu, kad ši knyga nėra apie tai, ką, regis, nusakė pirmasis jos pavadinimas „O ko tikėjotės? Atkuriant santuokos realijas“ (angl. *What Did You Expect? Redeeming the Realities of Marriage*), kitaip sakant, joje nekalbu vien apie klaidinančius ar neišsipildžiusius santuokos lūkesčius. Ne, ši knyga visų pirma yra apie šešis santuokos įžadus, kurie kyla iš Jėzaus Kristaus Evangelija grįsto požiūrio į santuoką. Šiame naujame leidime kur kas labiau išryškinti įžadai:

- pirmasis įžadas – reguliariai išpažinti nuodėmes ir jas atleisti taps mūsų gyvenimo būdu;
- antrasis įžadas – kasdien stengsimės tobulėti ir keistis;

trečiasis įžadas – kartu kursime tvirtą pasitikėjimo ryšį;
ketvirtasis įžadas – įsipareigosime kurti meile grįstus santykius;
penktasis įžadas – supratingai ir maloningai priimsime vienas
kito skirtumus;
šeštasis įžadas – stengsimės apsaugoti savo santuoką.

Jeigu ši knyga apskritai gali padėti įveikti santuokos problemas, tai svarbiausia pagalba – šie įžadaai. Ir ne tik tai. Baigęs rašyti [knygą] „O ko tikėjotės?“, parašiau dar vieną – „Seksas sugedusiame pasaulyje. Kaip Kristus atperka tai, ką iškreipia nuodėmė“, nes kur tik pažvelgčiau pastebėdavau, kad seksas suprantamas nesveikai. Per daugelį metų paaiškėjo, kad pamišimas dėl sekso ardo net ir krikščionių santuokas. Taigi, pakoregavęs vieną anos knygos skyrių įtraukiau ir į šią. Dar pridėjau naują skyrių, skirtą Evangelija grįstiems atsakymams į skaitytojų klausimus, jų daug sulaukiau pasirodžius „O ko tikėjotės?“ pirmajam leidimui. Džiaugiuosi, kad šie klausimai paskatino dar labiau įsigilinti į kasdienes santuokos iššūkius ir praktiškiau apmąstyti, kaip juos įveikti. Taip pat džiaugiuosi matydamas, kaip šie klausimai padeda pritaikyti minėtus įžadus sprendžiant konkrečias santuokos problemas. Raginu skirti laiko papildomai medžiagai perskaityti, apsvarstyti ir pritaikyti.

Aš puikiai suprantu gyvenimo, kuriuo esu palaimintas, grožį. Žinau, kad tai įmanoma tik iš Dievo malonės. Jaučiuosi dėkingas, kad man padedantis Mokytojas manęs nepalieka. Jis vis dar kartu, moko, atveria man akis, duoda išminties suprasti ir nuolankią širdį su džiaugsmu priimti visa tai, ko esu mokomas. Esu dėkingas, kad vis daugiau sužinau, kiek naujų pagalbų, pokyčių ir vilties galimybių kiekvieno iš mūsų santuokai siūlo Evangelija. Taigi, esu dėkingas už šį naują knygos apie santuoką leidimą, už tą kantrybės malonę, kurios prireikė tam, kad jis pasirodytų. Meldžiuosi, kad ir jūs patirtumėte tą patį.

Polas Deividas Tripas,
2020 m. rugsėjo 16 d.

PIRMASIS ĮŽADAS

*Reguliariai išpažinti nuodėmes ir
jas atleisti taps mūsų gyvenimo būdu*

ANTRASIS ĮŽADAS

*Kasdien stengsimės
tobulėti ir keistis*

TREČIASIS ĮŽADAS

*Kartu kursime
tvirtą pasitikėjimo ryšį*

KETVIRTASIS ĮŽADAS

*Įsipareigosime kurti
meilę grįstus santykius*

PENKTASIS ĮŽADAS

*Supratingai ir maloningai priimsime
vienas kito skirtumus*

ŠEŠTASIS ĮŽADAS

Stengsimės apsaugoti savo santuoką

1

O ko tikėjotės?

– TIESIOG NEMANIAU, KAD VISKAS TAIP SUSIKLOSTYS, – tarė Merė. Ji atrodė visiškai išsekusi ir prislėgta.

O Semas buvo piktas. Jis neturėjo jokio noro dabar sėdėti mano kabinete ir kalbėti apie santuokos reikalus. Tiesą sakant, jam nepatiko net pats faktas, kad yra vedęs Merę. Ir vis dėlto jis – jos vyras!

– Penkiolika metų... penkiolika metų! Ir štai kuo viskas pavirto! Merė nieko į tai neatsakė, tiesiog sėdėjo ir raudėjo.

– Prisimink, ką savo darbu tau daviau. Niekas iš tavo pažįstamų negyvena tokiaime name kaip tavo, niekas neturi tokių daiktų, kokių tau nupirkau, niekas tiek nekeliavo po pasaulį, kiek tu, – viskas mano dėka. Ir ką, tau vis tiek negana? Mere, tu nuolat nepatenkin-ta. Atsibodo, kad kasdien vis kas nors ne taip. Aš tiesiog daugiau nebegaliu, manau, kad tu irgi... – visa tai išsakęs Semas nutilo.

Pažvelgęs į Semą ir Merę, supratau, kad taip buvo ne visada. Esu klausęs daugybės sutuoktinių, svarstančių apie savo santuokos ateitį, ir dažniausiai tai mane labai nuvildavo. Žinoma, nusivildavau ne todėl, kad jie buvo „beprotiškai“ įsimylėję. Manau, nuostabu, kai vyras ir moteris tiesiog pametę galvas vienas dėl kito ir jie nusprendžia būti kartu visą gyvenimą. Suprantu, kad apsvaigę iš meilės nesugeba deramai pasiruošti santuokai, nors tai tiesiog būtina.

Manau, kad labai gražu jausti abipusę simpatiją. Tačiau kaskart nusiviliu visai ne tuo.

Mane vis nuvilia sutuoktinių *tikrovės neatitinkantys lūkesčiai vienas kito atžvilgiu*. Štai – pagaliau įvardijau. Esu įsitikinęs, kad dažniausiai poros tuokiasi, puoselėdamos tikrovės neatitinkančius lūkesčius. Pernelyg dažnai tenka konsultuoti sutuoktinius, kurie paprasčiausiai rimtai nevertina svarbių Biblijoje užrašytų tiesų apie tai, su kuo vienu ar kitu metu tenka susidurti santuokoje. Tikrovės neatitinkantys lūkesčiai visada baigiasi nusivylimu.

Lengvai sutiksime su šia mintimi, jei kada nors, planuodami atostogas, žiūrinėjote kurortų internetines svetaines. Joks kurortas neatrodo taip nuostabiai ir nėra taip puikiai pritaikytas turistų poreikiams, kaip galima pamanyti iš reklamos internete. Todėl atvykę atostogauti neišvengiamai nusiviliate, nes nuo pat pradžių jūsų lūkesčiai neatitiko tikrovės.

Kartą per atostogas su vaikais vykome į pramogų parką „Disney World“. Prieš tai peržiūrėjome daug spalvingų parko bukletų, tačiau nė viename iš jų nebuvo paminėta, kad 33 sekundes trunkančio atrakciono teks laukti eilėje 90 minučių, plieskiant saulei, kone 50 laipsnių karštyje ir oro drėgmei siekiant kone 200 procentų.

Sūnus, tuo metu dar visai mažas, pastebėjo „linksmuosius kalnelius“ ir norėjo nuo jų nusileisti. Ilgai ėjome, kol priėjome to paties laukiančių žmonių eilės galą. O tada laukėme taip ilgai, kad galiausiai sūnus paklausė:

– Tėti, o ko mes čia stovime?

Aš atsakiau:

– Šios eilės gale yra atrakcionas.

Tada, visai išsekęs nuo ilgo laukimo, vaikas paklausė:

– Koks atrakcionas?

Eilėje stovėjome taip ilgai, kad jis pamiršo, ko norėjo. Tikrovės neatitinkantys lūkesčiai visada baigiasi nusivylimu.

Kaip bibliškai taikyti Bibliją

Iš dalies keblumų kelia tai, kaip mes taikome Šventąjį Raštą. Skaitome Bibliją klaidingai – taip, lyg ji būtų suskirstyta į atskirus skyrius pagal temas, lyg ji būtų geriausias pasaulyje žmogiškų problemų ir dieviškų sprendimų rinkinys. Todėl, mąstydami apie santuoką, stengiamės perskaityti visas Biblijos vietas, kuriose apie ją kalbama. Tačiau Biblija – ne enciklopedija, o veikiau – istorija, didžioji žmonijos kilmės ir baigties, nuopuolio ir atpirkimo istorija. Netgi daugiau nei tai – teologiškai išaiškinta istorija su Dievo pastabomis. Tai reiškia, kad suprasti, ko Biblija moko apie santuoką, vien skaitant tas vietas, kuriose ji minima, neįmanoma, nes apie ją daug sužinome ir iš kitų Biblijos vietų.

Galima teigti, kad bet kur Biblijoje, kur tik kalbama apie Dievą, žmones, gyvenimą šiame pasaulyje ir žmogaus kančių prigimtį, taip pat Dievo siūlomą sprendimą, paliečiama ir santuokos tema. Kiekviena Biblijos ištrauka teikia mums gyvybiškai svarbių žinių, kad tinkamai suprastume kitas tiesiogiai santuokos temą nagrinėjančias ištraukas; kiekviena ištrauka moko, ko turėtume tikėtis, susidūrę su nepaprastai daug aprėpiančiais santuokiniais ryšiais.

Taigi, viena iš problemų – netaikome Biblijos bibliškai, todėl mus ištinka netikėtumų, kurių iš tiesų neturėtų kilti.

Tik prašom visko nesugadinti

Tačiau perdėtų lūkesčių kyla ir dėl kitos priežasties. Manau, būsimieji vyras ir žmona tiesiog nenori matyti tiesos, su kuria anksčiau ar vėliau vis dėlto teks susidurti, nes nenori, kad kas nors trukdytų nevaržomai mėgautis meilės jausmu, tiesiog panardinančiu į romantikos ekstazę. Dar kartą priminsiu, kad, mano galva, gili abipusė meilė yra nuostabu, tik negerai, jeigu ji skatina neigti tikrovę.

Panašiai nutinka gardžiai valgant skrudintą žuvį su bulvytėmis, kai dar laukia riebus šokoladinio pyrago ir ledų desertas. Tada

paprasciausiai nenorime galvoti, kaip toks maistas gali pakenkti širdžiai ir kūno linijoms, tuo labiau – svarstyti apie kalorijas ir cholesterolį, apie riebalus ir cukraus lygį kraujyje. Ne, trokštame iš širdies pasimėgauti kiekvienu gardžiu kąsneliu, kuo greičiau suvalgyti žuvį ir bulvytes, kol jos dar šiltos ir traškios. O tada, nesvarbu, kad jaučiamės jau visiškai sotūs, vis tiek dar kyla noras suvalgyti didelį pyrago gabalą su keturiais sluoksniais šokoladinių putėsių.

Kaip matote, ikisantuokinio įsimylėjimo įkarštyje būna nepaprastai sunku prisiversti atidžiai ir sąžiningai pažvelgti į tikrovę, t. y. į tuos dalykus, su kuriais kiekviena pora vieną dieną vienaip ar kitaip vis tiek bus priversta susidurti. Baiminamasi, kad nušvitusios tiesos kaitroje meilė gali tiesiog išgaruoti ir kad kas nors nesugadintų tą akimirką patiriamo malonumo. Tai, ką tada išgyvenate, iš tiesų yra vienas stipriausių žmogaus potyrių. Meilė iš tiesų pavergia. Ji motyvuoja, svaigina, užvaldo mąstymą ir ima kontroliuoti emocijas. Kai sėdite greta mylimo žmogaus ir kartu aptarinėjate būsimą santuoką, trokštate, kad tai, ką tuo metu jaučiate ir patiriate, truktų amžinai, todėl nenorite daryti nieko, kas galėtų visa tai sugadinti.

Štai kaip viskas būna: jūs įsimylėję ir įsitikinę, kad meilė padės įveikti visas negandas, jeigu tokių bus, ir paprasčiausiai nenorite gilintis į galimus sunkumus, galvoti, kas gali atsitikti – nenorite, kad ateitis brautųsi į šios akimirkos potyrius. Galite sutelkti dėmesį tik į trumpalaikius dalykus. Esate įsimylėję ir jums tai patinka, tikrai neleisite, kad kas nors trukdytų tuo džiaugtis. Žvelgiate į savo mylimąjį ar mylimąją spindinčiomis akimis ir tikitės, kad meilės jėga įveiksite visus sunkumus ir nemanote, kad reikėtų ko nors bijoti. Esate tikri, kad tik nedaugelis žmonių geba justti tokią meilę, kokią vienas kitam jaučiate jūs. Žinote, kad kitoms poroms kyla sunkumų, bet jums tai jau tikrai taip nenutiks. Manote, kad jie veikiausiai nejuto to, ką dabar jaučiate jūs. Jūs įsimylėję ir įsitikinę, kad ir ateityje viskas bus gerai, ir paprasčiausiai nenorite mąstyti realistiškai.

Tarp *jau* ir *dar ne*

Kad lūkesčiai nenutoltų nuo tikrovės, teologai siūlo gyventi čia ir dabar. Viskas, ką sakome ir darome, kam įsipareigojame, kiekviena situacija, vieta ir santykiai, dažniausiai išgyvenama tarp *jau* ir *dar ne*. Niekada iki galo nesuprasite kasdienių dalykų, kol nepripažinsite, kad gyvenate tarp šių dviejų sąvokų. Viskas, kas vyksta jūsų gyvenime, yra susiję su šiuo tarpsniu. Ko gero, dabar galvojate: „Ir ką gi tu čia dabar kalbi, Polai?“ Tuoju paaiškinsiu.

Supratimas, kad gyvename tarp *jau* ir *dar ne*, nusako, kur esame Dievo atpirkimo istorijoje. Išgirskite, ką noriu pasakyti, – tai pritaikoma praktiškai. Dievas jau davė mums savo Žodį, kad galėtume juo vadovautis, Jis jau siuntė savo Sūnų, kad Jis gyventų, mirtų ir prisikeltų, mus išgelbėdamas. Jis jau davė savo Dvasią, kad Ji gyventų tarp mūsų. Tačiau pasaulis dar nėra atnaujintas. Nuodėmė dar ne iki galo sunaikinta. Mes dar nesame perkeisti, nesame įgavę tobulo panašumo į Jėzų. Kančia, liūdesys ir mirtis dar nėra pašalinti.

Tarpsnyje tarp *jau* ir *dar ne* gyventi sunku, bet būtent taip mes gyvename. Mes vis dar gyvename visiškai, siaubingai sugedusiame pasaulyje, ir jokia santuoka neišvengia šio sugedimo. Gyvename su ydingais žmonėmis, tad ir mūsų santuoka nėra apsaugota nuo ydų. Kai pradėdame suprasti, ką iš tikro reiškia gyventi tarp *jau* ir *dar ne*, visai kitaip imame viską vertinti, ir tai labai padeda suprasti, ko reikia, kad santuoka, Dievo požiūriu, taptų visavertė ir sveika.

Pasiruošimas netikėtumams

Nei jūs, nei aš iš tikro nežinome, kas mūsų laukia. Tik pagalvokite: gyvenimas susiklostė ne pagal jūsų planus, prieš dvidešimt metų tikrai nebūtumėte pagalvoję, kad gyvensite būtent taip, kaip dabar. Ir praėjusią savaitę, ir šiandien mažai kas atitiko jūsų įsivaizdavimą, mat gyvenime viskas vyksta pagal išmintingą ir aukščiausią Viešpaties planą (žr. Apd 17, 26–27; Dan 4, 34–35). Tai reiškia, kad kasdien

susiduriate su netikėtumais, su tuo, ko nenumatėte. Tą patį galima pasakyti ir apie santuoką. Jus ištinčančios bėdos daro milžinišką įtaką jums ir jūsų antrajai pusei. Liga ir nuodėmė neleidžia atlikti to, ką manėte kartu atliksią. Kiekvienas žmogus santuokoje patiria visokių netikėtumų, tačiau tai, kad problemos užklumpa netikėtai, nereiškia, kad negalite būti joms pasirengę. Visa ši knyga yra apie *pasiruošimo netikėtumams* principą.

Suprantu, kad skamba lyg ir prieštarinčiai, bet tai įmanoma. Jūs tikrai galite pasirengti tam, su kuo dar nežinia ar susidursite, galite pasirengti įvykiams, kurių nelaukėte. Esu įsitikinęs, kad viena pagrindinių Šventojo Rašto funkcijų yra leisti mums pasiruošti tinkamai spręsti, galvoti, trokšti, veikti ir kalbėti pasaulyje, kurio negalime kontroliuoti. Štai kaip tai veikia: supratę, ką Biblija teigia apie Dievą, mus, gyvenimą, nuodėmę ir supantį pasaulį, pasirengiame spontaniškai reaguoti į situacijas, su kuriomis nemanėme susidursiantys.

Atvykusios konsultuotis poros gana dažnai labai stebisi dėl juos ištikusią bėdų. Vis dėlto, paprašęs plačiau papasakoti, dažnai įsitinkinu, kad tos bėdos yra lygiai tokios, kokias Biblija teigia ištiksiant nuodėmingus žmones puolusiam pasaulyje. Išties liūdna, kai žmona sakosi esanti sukręsta, jog vyras yra nusidėjėlis, arba kad vyras negali pripažinti fakto, jog žmoną kartais apima pagunda elgtis savanaudiškai.

Daugybei porų būna keista, kad jų santuokai nuolat reikia Dievo malonės. Rimtai nevertinę Biblijos mokymo jie apstulbsta pagaliau supratę, jog skaityta teorija pasitvirtino praktikoje, ir tada jiems lieka vienintelė viltis – malonė.

Biblija ne tik pranašauja *galimas problemas*, į kurias [kol jos nenu-tinka] žmonės nežiūri rimtai, bet ir skelbia žinių apie *žadamą sprendimą*. *Pasiruošimo netikėtumams* principas reiškia, kad jūs ne tik žinote, jog anksčiau ar vėliau susidursite su problema, bet ir tai, kad esate pasirengę su ja susidurti. Jis taip pat reiškia, jog žinote, ką Dievas jums suteikė, kad drąsiai ir su viltimi dorotumėtės su ištikusiomis bėdomis.

Šioje knygoje pateikiama tam tikrų praktinių gairių, kaip būti pasirengus sunkumams, jei rimtai vertinsite praktinę ir gyvybę teikiančią Dievo žodžio išvalgų išmintį. Šios išvalgos padės jums gyventi nuolat pasirengusiems, nors patys ir negalite valdyti situacijos, netgi nežinote, kas artimiausiu metu laukia jūsų santuokos.

Tikėtis to, kas numatyta

Džimas susirgo, todėl jam teko atsisakyti karjeros ir dėl to pradėjo kilti įtampa tarp jo ir žmonos Dženės, nors jis visiškai to nesitikėjo. Bredas ir Savana ilgainiui taip įsisuko į darbus, kad nustojo deramai bendrauti, ir jų santykiai nebebuvo tokie kaip anksčiau. Brentas metų metus grūmėsi su slapta nuodėme, o kai apie ją sužinojo Liza, jų santuoka vos neiširo. Indija ir Frenkas nuolat varžėsi tarpusavyje, kurio bus viršus, galiausiai santuoka juos ėmė tiesiog alinti. Alfio ir Suzanos dvasinė branda buvo labai skirtinga. Džaredą ir Selę siejo nepaprastai stiprus meilės ryšys, tačiau finansinės problemos atnešė daug bėdų ir į jų santuoką. Čeng nuolat susilaukdavo savo motinos priekaištų, neva ji nepakankamai ja rūpinasi, dėl to tarp jos ir Kimo kildavo daugybė konfliktų.

Apie šias santuokas galima pasakyti du svarbius dalykus. Pirma, nė viena iš jų nebuvo beviltiška, nė viena pora nesvarstė skyrybų galimybes, nebuvo nė vieno neištikimybės atvejo, niekas nesielgė šurkščiai ir nesmurtavo. Tačiau nė viena šių porų nepatyrė ir to, ką buvo numatęs Dievas, sujungdamas juos santuokos saitais. Jiems visiems santuoka pateikė netikėtumų.

Antra, viskas, ką teko patirti kiekvienai iš šių porų, yra aprašyta Biblijoje – įsakymuose, principuose, pasiūlymuose ar ateities pranašystėse. Šios poros turėjo tikėtis to, kas numatyta. Jeigu jos į Bibliją būtų žiūrėjusios rimtai, kaip į nuostabų santuokos vadovą, būtų žinojusios, ko tikėtis, ir ištikę sunkumai jų nebūtų pernelyg nustebinę.

Tad, kokios gi tos svarbiausios išvalgos, kurias Šventasis Raštas teikia, kad mūsų lūkesčiai santuokos atžvilgiu atitiktų tikrovę?

1) *Jūs tuokiatės puolusiame pasaulyje.*

Semas niekaip negali patikėti, kad po daugybės karjerai paaukotų metų jį netikėtai atleido. Julija negali susitaikyti su mintimi, kad teks gyventi su lėtine liga sergančiu vyru. Džaredas niekada nemanė, kad bus priverstas spręsti sūnaus keliamas problemas. Meri patinka namas, kuriame gyvena, bet ji jaučiasi jame įkalinta, nes kaimynystė itin prasta. Šerė ištekėjo už kitos rasės vyro ir jai sunku susitaikyti su tuo, kaip aplinkiniai vertina jos santuoką. Džonas dažnai stebisi, kodėl gyvenimas toks sunkus.

Susituokus visų mūsų tikrovė ta pati – gyvename pasaulyje, kuris nefunkcionuoja taip, kaip Dievas numatė. Vienaip ar kitaip mūsų santuoką kasdien veikia pasaulio sugedimo apraiškos. Galbūt jums tenka tik smulkūs sugedusio pasaulio rūpesčiai, o gal turite rimtų bėdų, dėl kurių jūsų gyvenimas ar santuoka iš esmės pasikeitė. Tačiau aišku viena – niekur nepabėgsite iš Dievo jums parinktos gyvenamosios aplinkos. Tai, kad tuokiatės šiame sugedusiame pasaulyje, nėra atsitiktinumas, tai, kad susiduriate su būtent jums tekusiais sunkumais, taip pat nėra atsitiktinumas. Tai nieko bendra neturi su likimu, laime ar sėkme, visa tai yra Dievo atpirkimo plano dalis. Apaštalų darbų knygos 17 skyriuje teigiama, kad Jis iš anksto tiksliai nustatė, kur gyvensite ir kiek gyvensite. Jo nestebina tai, ką patiriate. Nors jums atrodo, kad gyvenime daug beprasmybės, vis dėlto viskas, ką patiriate, turi tikslą ir prasmę. Esu tikras, kad norint sukurti vieningą, supratingumą ir meilę grįstą santuoką, būtina suprasti, kad gyvename puolusiame pasaulyje ir kad laikydamas mus jame Dievas turi tam tikrą tikslą.

Nėra geresnio lango į pasaulį, kuriame gyvename čia ir dabar, negu nusakytas Biblijoje: „kančia“, „išmėginimai“, „išbandytas tikėjimas“ (1 Pt 1, 6–7). Perskaite šias eilutes, turėtume kiek stabtelėti. Itin svarbu suprasti, kad siekdamas aprašyti tai, ką Dievas daro mumyse pasitelkdamas gyvenamąją aplinką, Petras pateikia būtent tokius tris apibūdinimus. Kiekvienas iš jų yra pamokantis ir paaiškinantis. Pir-

ma – gyvendami puolusiam pasaulyje neišvengsite kančių. Tai gali būti ir nedidelio nusivylimo sukeltas trumpalaikis susikrimitimas, ir ilgalaikis sielvartas po didelės netekties. Esmė ta, kad gyvenime daugiau ar mažiau tenka kentėti. Antra – mes visi susiduriame su išmėginimais, dorojamės su sunkumais, kurių nei planavome, nei numatėme ir nuo to kenčiame. Paskutinis [Petro vartojamas] žodis puikiai užbaigia gyvenimo puolusiam pasaulyje paveikslą. Žodis „išbandytas“ nereiškia bandymų mokslinė prasme, veikiau – kad „užgrūdintas“, „išstobulintas“.

Būtent fraze „išbandytas tikėjimas“ Dievas mėgina pasakyti vieną svarbiausių dalykų, kokį čia ir dabar turite suprasti apie santuoką. Dievas nusprendė palikti jus gyventi, mylėti ir dirbti šiame puolusiam pasaulyje, nes sunkumais jumyse Jis kuria tai, ko neįmanoma sukurti jokiais kitais būdais. Taip jau yra, kad dauguma iš mūsų turime nusistatę *asmeninį laimės standartą*. Žinoma, trokšti laimės nėra blogai, nėra blogai ir siekti laimės santuokoje. Dievas mus sukūrė taip, kad galėtume džiaugtis, ir teikia daug nuostabių džiuginančių dalykų. Problema ne tai, kad siekiame džiaugsmo, o veikiau tai, kad siekiame gerokai per mažai. Dievas jumyse kuria kai ką gilaus, būtino ir amžino. Jeigu Jis to nedarytų, nesilaikytų duotų pažadų. Jis jums parengęs *asmeninį šventėjimo standartą*. Tegu jūsų negąsdina šie perdėm sudėtingi terminai. Jie paprasčiausiai reiškia, kad Dievas, veikdamas per kasdienes aplinkybes, jus keičia.

Jus mylėdamas Jis supranta, kad kol kas dar nesate tokie, kokiais tapti buvote sukurti. Nors ir sunku pripažinti, bet jumyse vis dar gyvena nuodėmė, kuri ir trukdo tapti tokiais, kokiais jus Dievas numatė būti, daryti tai, kam Dievas jus sukūrė. Dar daugiau – nuodėmė ir yra didžiausia kliūtis jūsų santuokai tapti vieninga, grįsta supratingumu ir meile. Dievas naudoja čia ir dabar kylančius sunkumus, kad jus pakeistų arba, kitaip sakant, išgelbėtų jus nuo *jūsų pačių*. Kaip tik dėl to, kad jus myli, Dievas veikiau sutrikdo ar atima momentinę jūsų laimę

tam, kad žengtumėte dar vieną žingsnį išsivadavimo ir pasikeitimo link, – to Jis siekia nesvyruodamas.

Kai pradodate suprasti Dievo standartą, gyvenimas ne tik įgauna prasmę (patiriami sunkumai nėra beprasmiškai vargai, veikiau – priemonė jums pasikeisti), jis iš karto tampa dar ir viltingesnis. Jums ir jūsų santuokai atsiranda vilties, nes Dievas veikia ir kai jums sunku, sudėtingas aplinkybes Jis naudoja, kad suformuotų jus tokius, kokius buvo iš anksto numatęs sukurti. Jam taip veikiant, jūs ne tik sugebate tinkamai reaguoti į gyvenimo aplinkybes, bet ir tampate geresniu žmogumi, su kuriuo lengviau gyventi antrajai pusei, dėl to tobulėja ir jūsų santuoka.

Tai nereiškia, kad nustosite kentėti. Juk net Jėzus verkė, vaikščiodamas šio pasaulio keliais. Bet šios kančios nėra kažkoks likimo pasiūstas tamsus tunelis. Jos, veikiau, yra išmanus įrankis mylinčio Dievo rankose, o Jis mato didelius jūsų poreikius ir noriai teikia malonės dovanas, kurios išliks amžinai.

Taigi, šis puolęs pasaulis ir tai, kas jame, anksčiau ar vėliau pasibels į jūsų duris, tačiau neturite to bijoti. Dievas su jumis, Jis veikia taip, kad šie vargai jumyse ir per jus virstų gerais dalykais.

2) *Jūs, nusidėjėlis, tuokiatės su kitu nusidėjėliu.*

Toliau šioje knygoje apie tai kalbėsiu daug plačiau, o dabar tik paminėsiu, kad nei jums, nei man nepavyko susituokti su tobulu žmogumi. Dabar tai skaitydami, žinoma, pritariate, bet, nors ši tiesa ir atrodo akivaizdi, daugybė žmonių vis dėlto tuokiasi, turėdami tikrovės neatitinkančių lūkesčių antrosios pusės atžvilgiu. Esmė štai kokia: jūs abu į santuoką atsinešate kai ką, kas griauna pirminį jos sumanymą, tai vadinama nuodėme. Daugelis santuoką ištinkančių sunkumų nėra *tyčiniai* ar *asmeniniai*. Dažniausiai su jais susiduriate ne todėl, kad sutuoktinis padarė kažką tyčia, kad apsunkintų jums gyvenimą, nors, smarkiai susipykus pasitaiko ir taip. Visgi dažniausiai jus paveikia

žmogaus, su kuriuo gyvenate, nuodėmės, silpnybės ar nesėkmės. Kitaip sakant, jeigu žmonai buvo bloga diena, jos neigiamos emocijos vienaip ar kitaip paveiks ir jus. Jeigu vyras su kuo nors susipyko darbe, didelė tikimybė, kad į namus parsineš bent dalį to pykčio.

Tam tikrais atvejais ir jūs elgiatės savanaudiškai, tam tikrose situacijose pasakote įžeidžių žodžių. [Kiekvienoje šeimoje] pasitaiko pavydo, kartėlio ir konfliktų. Jūs to neišvengsite, nes esate nusidėjėlis, susituokęs su kitu nusidėjėliu. Tačiau jeigu ignoruosite savo [nuodėmingos] širdies motyvus, kuriuos abu atsinešėte į santuoką, atsitiks štai kas: *jūs būsite linkę patarnavimo akimirkas paversti pykčio akimirkomis*. Susidūrę su savo vyro ar žmonos nuodėme, silpnyste ar nesėkme, nemanykite, kad tai atsitiktinumas, kiekvieną kartą tai – Dievo malonė. Dievas myli jūsų sutuoktinį ir tvirtai apsisprendęs iš savo malonės jį (ar ją) pakeisti; jus Jis pasirinko kaip vieną iš pagrindinių tobulinimo įrankių, todėl Jis privers jus pamatyti, išgirsti ir pajusti sutuoktinio poreikį keistis, kad ir jūs galėtumėte dalyvauti Dievo atliekamame jo (ar jos) išgelbėjimo darbe.

Tačiau neretai šiomis Dievo mums duotomis patarnavimo akimirkomis, užuot siekį Dievo tikslo, supykstame, nes sutuoktinis vienaip ar kitaip trukdo mums gauti, ko norime. Tada nutinka štai kas: patarnavimo akimirkas paverčiame pykčio akimirkomis, nes *esame linkę suasmeninti tai, kas nėra asmeniška*. Juk jeigu kurią dieną vyrui darbe nesisekė jis negalvoja: „Dabar bus taip. Grįžęs išliesiu pyktį ant žmonos, kad ir jai sugestų nuotaika.“ Ne, iškilusi problema nėra tiesiogiai susijusi su jumis. Žinoma, tam tikra prasme tai ir jūsų problema, nes tas piktas žmogus yra jūsų vyras. Situacija apskritai nėra asmeniška, nes jis iš anksto specialiai neplanavo jums šios problemos užkrauti. Jūs gyvenate su nusidėjėliu, tad esate priversti išgyventi ir jo nuodėmes.

Suasmeninę tai, kas nėra asmeniška, *būnate linkę reaguoti priešiška*. Kai taip nutinka, jūsų atsaką nulemia ne dvasinis sutuoktinio poreikis, kurį Dievas atskleidžia, bet jo skriauda jums, jūsų planams,

ramybei ir pan. Tad reaguojate ne palaikydami sutuoktinį, bet priešškai. Užuoat norėję vienaip ar kitaip jam ar jai patarnauti, iš tiesų trokštate, kad jis jums netrukdytų ir jūs galėtumėte vėl grįžti prie savo darbų. Būkime sąžiningi – visiems taip yra nutikę.

Priešiškuo antrosios pusės mums permestą problemą iš tikro tik padidineo ir tampo dar sunkiau: suasmeninę tai, kas nėra asmeniška, ir patarnavimo akimirką pavertę pykčio akimirka, mes reaguojame priešškai, o dėl to, kad reaguojame priešškai, *pasitenkiname greitais situacijos sprendimais, užuoat įsigilinę į reikalo esmę*. Užuoat ieškoję būdų, kaip padėti, paragineo kitą pusę susiimti, pasitinkame grėsminga tyła arba užsiplieskę silpnumo akimirką paverčiame dideliu konfliktu.

Tai vienas iš atvejų, kai, mano manymu, labiausiai padeda Biblija. Šventajame Rašte aprašytas pasaulis visai kaip mūsų – sujauktas ir sugedęs. Jame vaizduojami žmonės – tokie kaip jūs ir jūsų sutuoktinis – silpni ir klystantys. Net Biblijoje perteikiamos situacijos primena mūsų – jos sudėtingos ir netikėtos. Biblija nėra paviršutiniška religinė knyga. Jos pasakojimai apie tai, kas vyksta sugedusiame pasaulyje, kuriame gyvename ir mes, pribloškia savo tikrumu. Nuo pradžios iki pabaigos joje matyti krauju aplaistyti puolusio pasaulio žiaurumai – pradedant Kaino brožudyste, baigiant Judo išdavyste už pinigus. Vien tai, kad Dievas atvirai mums atskleidžia, kokioje vietoje mes visi gyvename, parodo Jo meilę ir malonę. Per Bibliją, lyg pro durų akutę, Jis priverčia mus pamatyti pasaulį tokį, koks jis iš tiesų yra, o ne tokį, kokį įsivaizduojame esant. Dievas tai daro tam, kad puoselėtume tikroviškus lūkesčius, o tada ieškotume pagalbos, kurią tik Jis mums gali suteikti.

3) *Dievas yra ištikimas, galingas ir geranoriškas.*

Kai stengiatės į santuoką žiūrėti kiek įmanoma blaiviau, turite atsizvelgti į dar vieną tiesą. Jūs turite suprasti ne tik, kad gyvenate puolusiame pasaulyje, ne tik faktą, kad ir sutuoktinis, ir jūs esate

nuodėmingi, privalote prisiminti dar ir tai, kad nesate palikti kovoti vieni. Biblija teigia, kad Dievas yra arti, taip arti, kad prireikus galite Jo ieškoti ir surasti, nes Jis netoli nuo kiekvieno iš mūsų (Apd 17, 27). Taip, jūs gyvenate nedraugiškoje aplinkoje (puolusiame pasaulyje), jūs abu tikrai nesate tobuli (nuodėmingi), tačiau nesate palikti tvarkytis vieni patys, savo jėgomis. Dievas, kuris nusprendė, kur gyvensite, gyvena kartu su jumis ir yra pasirengęs suteikti viską, ko jums reikia.

Šias eilutes rašau praėjus vos kelioms dienoms po Velykų, tad vis dar mintimis grįžtu prie Jo tuščio kapo. Minutėlę pagalvokime, ko mus moko tuščias Viešpaties Jėzaus Kristaus kapas. Pirma, kad Dievas yra *ištikimas*. Prieš daugybę šimtmečių, kai Adomas ir Ieva nepakluso Dievui, Jis pažadėjo kartą ir visiems laikams sunaikinti blogį. Jis siuntė savo Sūnų, kad nukryžiuotas ir prisikėlęs Jis nugalėtų nuodėmę ir mirtį. Tūkstantmečius Dievas nepamiršo ir neatsisakė savo pažado. Jis nepavargo ir neužsimiršo. Prižadėjęs Jis taip pakreipė istorijos įvykius (ir didelius, ir mažus), kad Jėzus Kristus ateitų laiku ir įvykdytų tai, kas pažadėta.

Atviras kapas taip pat primena, kad Dievas yra *galingas*. Jis galingas savo valdžia ir jėga. Tik pagalvokite, kokia valdžia reikalinga tam, kad kontroliuotum visas situacijas, visas vietas ir santykius taip, kad užtikrintum, jog Jėzus ateis tiksliai tada, kada reikia, ir atliks, kas Jam paskirta atlikti! Be to, ar gali būti dar akivaizdesnis galios įrodymas nei pergalė prieš mirtį? Neįtikėtina Dievo jėga Jėzus nusimetė įkapes ir išėjo iš kapo. O juk netgi tie galiūnai, per varžybas sugebantys dantimis patempti autobusą, galiausiai numirs, patys niekaip neišsigelbės nuo mirties.

Tuščias kapas atskleidžia ir dar vieną nuostabų dalyką. Jis moko, kad Dievas yra *geranoriškas*. Jei ne, tada kam Jam būtų reikėję viso to imtis ir gelbėti žmones? Kam vargintis iš viso mus pastebėti, jau nekalbant apie išgelbėjimą? Kam aukoti net savo Sūnų? Jis norėjo padėti. Jūs ir aš turime pripažinti, kad šį Jo norą nulėmė ne tai, ką Jis pamatė mumyse,

bet tai, kas buvo Jame. Jis nori padėti, nes yra pats gailestingumas. Jis nori padėti, nes yra meilės šaltinis. Jis nori padėti, nes yra pilnas nuostabios malonės. Jis nori padėti, nes yra geras, švelnus, kantrus ir malonus. Jis nori padėti net tada, kai mes patys to nenorime, būname susireikšminę ir trokštame, kad viskas vyktų taip, kaip norime mes. Jis džiaugiasi keisdamas mus savo malone, Jis džiaugiasi gelbėdamas mus savo meilės jėga.

Todėl, kai prieš jus kas nors nusideda arba kai puolęs pasaulis įsibrauna į jūsų gyvenimą, netaikykite prieš Dievą ir nuo Jo nebėkite. Silpni ir sutrikę sustokite ir pasakykite: „Aš nesu vienas, Dievas su manimi. Jis ištikimas, galingas ir nori padėti.“ Tuo pat metu galite mąstyti realistiškai ir neprarasti vilties. Puoselėti tikroviškus lūkesčius nereikia vien sąžiningai pripažinti tikrovę ir prarasti viltį arba, priešingai – išsaugoti viltį, nepripažįstant tikrovės. Bekompromisį sąžiningumą ir nesvyruojančią viltį galima suderinti. Dėl Dievo žodžio ir Jo malonės abu šie dalykai yra įmanomi ir jūsų santuokoje.

Ar tai, ko tikitės iš savo santuokos, yra tikroviška?

Paul David Tripp
„Santuoka. 6 kiekvienai porai privalomi Evangelija grįsti įžadai“
Iš anglų kalbos vertė Jurga Grunskienė – Vilnius:
Reformatų literatūros centras, 2024. – 384 p.

Redagavo *Aistė Pangonytė*
Koregavo *Gitana Irnienė, Žaneta Martingalė*
Maketavo *Skaistė Ašmenavičiūtė*
Techninis redaktorius *Julius Jonušas*
Viršelio dailininkė *Kristina Dailydė*

Leidėjas VšĮ Reformatų literatūros centras
Pylimo g. 31–6, LT–03223 Vilnius
Tel. (8-5) 262 56 34
Mob. +370 683 84840
El. p.: info@reformatuknygos.lt

REFORMATŲ KNYGYNAS INTERNETE
www.reformatuknygos.lt

Spausdino UAB Petro ofsetas
Naujoji Riovonių g. 25C, Vilnius

